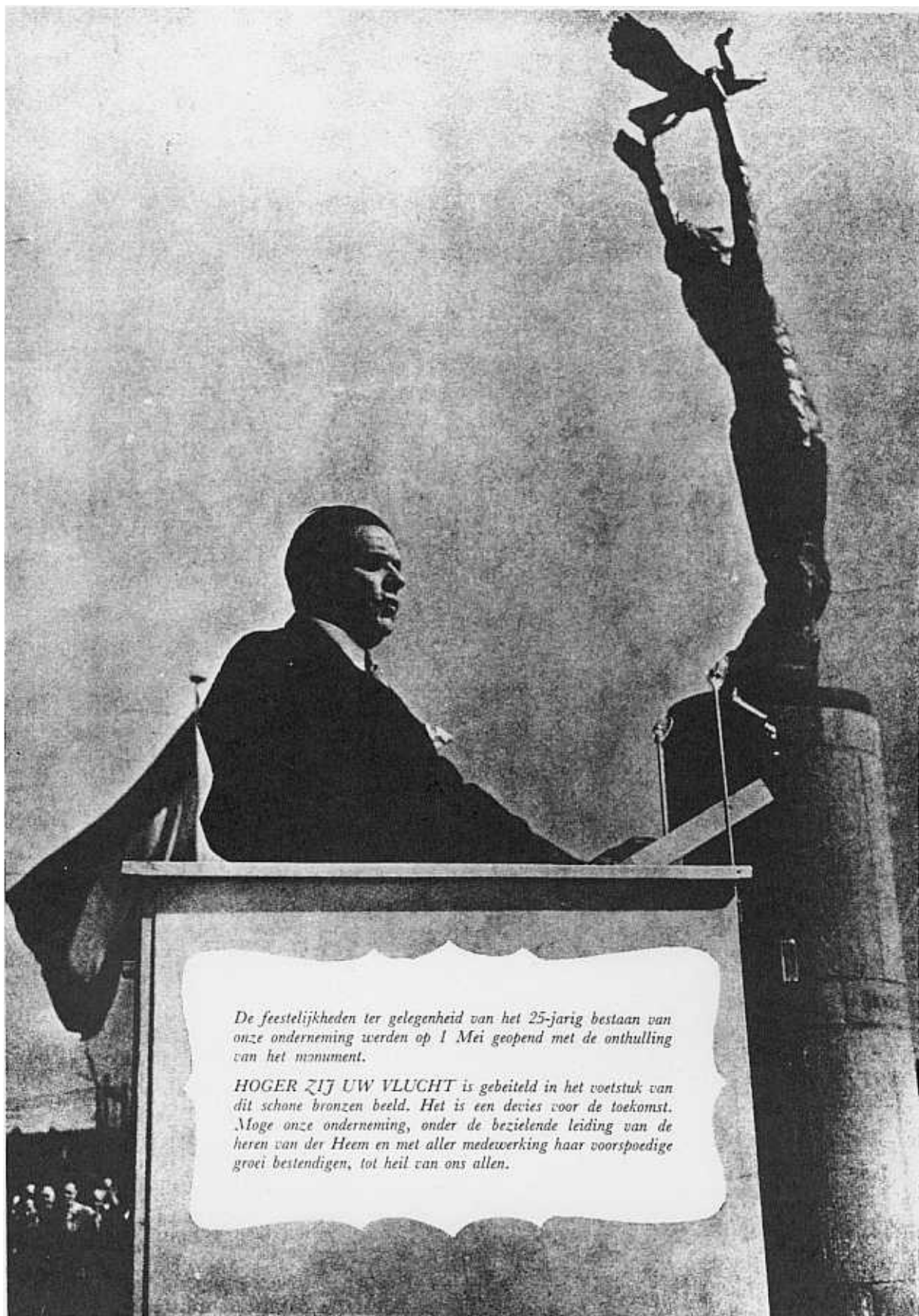

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

De feestelijkheden ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van onze onderneming werden op 1 Mei geopend met de onthulling van het monument.

HOGER ZIJ UW VLUCHT is gebeiteld in het voetstuk van dit schone bronzen beeld. Het is een devies voor de toekomst. Moge onze onderneming, onder de bezielende leiding van de heren van der Heem en met aller medewerking haar voorspoedige groei bestendigen, tot heil van ons allen.

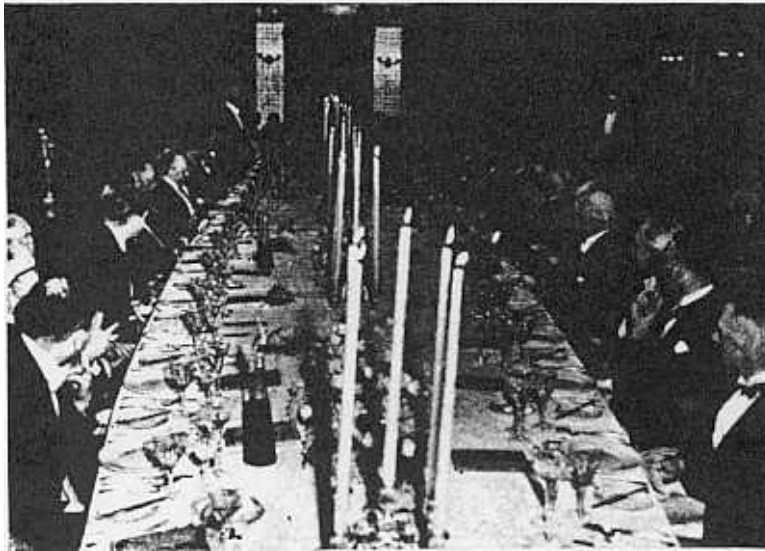
30 April 1951

KRANSLEGGING

Op Maandagmiddag 30 April, aan de vooravond van het 25-jarig bestaan van onze onderneming, is een posthume hulde gebracht aan de medeoprichter en vroegere directeur P. H. J. van der Heem.

Een klein gezelschap, bestaande uit de leden van het Bestuur, de onderdirecteuren en de 5 medewerkers, die het langst in dienst zijn, heeft een bezoek gebracht aan het graf op Nieuw Eik en Duinen.

De heer J. C. van Randwijk heeft daar gewezen op de grote verdiensten van deze oprichter, die de rijke vruchten van zijn initiatief niet heeft mogen zien. Het is een vreugde, dat zijn broer en zoon zijn leiderstaak vervullen en op de door hem ingeslagen weg voortgaan. Aan ons verder de taak steeds even eerlijk en onkreukbaar te handelen en deze traditie aldus in VAN DER HEEM N.V. te handhaven. Dit is de schoonste hulde, die wij hier, geschaard om dit graf, kunnen brengen.

De heer J. van der Heem in gesprek met Mr F. A. Stokvis, directeur van Stokvis en J. M. F. A. van Dijk, directeur A. N. R. U.

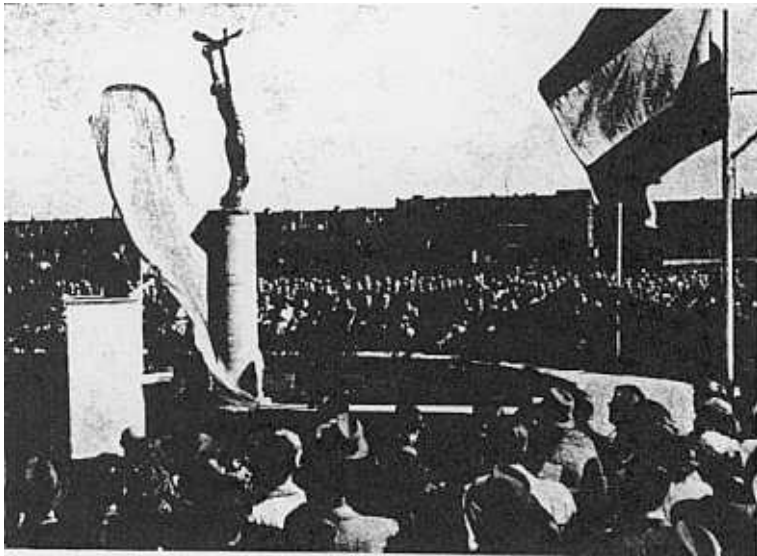

DINER WITTEBRUG

De directie heeft op 1 Mei in hotel WITTEBRUG een diner aangeboden aan enkele relaties op commercieel, financieel, economisch en cultureel gebied. De burgemeesters van de gemeenten 's-Gravenhage en Voorburg zaten mede aan.

Aan tafel is het woord onder anderen gevoerd door dr A. Winsenius, directeur-generaal voor de Industrialisatie van het Ministerie van Economische Zaken, die Z.E. de Minister van Economische Zaken vertegenwoordigde, mr F. M. A. Schokking, burgemeester der gemeente 's-Gravenhage, ir P. F. S. Otten, voorzitter van het Presidium van de Raad van Bestuur van de N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken te Eindhoven, L. Neher, Directeur-generaal der P.T.T. en voorzitter van de Fundatie Werkelijk Dienen, dr J. W. Noteboom, burgemeester der gemeente Voorburg, Prof. dr J. Waterink, president-directeur van het laboratorium voor Toegepaste Psychologie te Amsterdam, drs ir B. B. C. Felix, directeur N.V. Gemengd Bedrijf Haagse Tramweg Maatschappij en voorzitter van de Haagse Kring van Werkgevers, dr H. J. Stokvis, directeur Javastal-Stokvis N.V. te Djakarta, prof. dr ir W. Th. Bähler, voorzitter van de afdeling Electrotechniek van de Technische Hogeschool te Delft, mr K. P. van der Mandele, voorzitter van de K. v. K. te Rotterdam en President Commissaris van R. S. Stokvis & Zonen N.V., prof. dr ir H. E. G. Nolen, directeur van Smit & Co's Transformatorenfabriek

te Nijmegen en voorzitter van de vereniging voor fabrieken op Electrotechnisch gebied in Nederland (FOEGIN), mr M. J. van Bosse, Agent van de Nederlandsche Handelmaatschappij N.V. te Den Haag en Vice-voorzitter van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te 's-Gravenhage en E. J. Muller, voorzitter van het Departement 's-Gravenhage van de Nederlandsche Maatschappij voor Nijverheid en Handel.

1 Mei 1951

ONTHULLING MONUMENT

Achteraf zullen allen, die zich op die zonnige morgen van de eerste Mei rond het nog omhulde monument aan de Maanweg schaarden, het zo hebben gevoeld: deze onthulling vormde het hoogtepunt van de feestelijkheden. Nooit voelden wij bedrijfs-genoten groter eenheid, nooit luisterden wij intenser naar de stem onzer leiders dan op deze stralende lentedag.

Ingeleid door ir P. G. Zaayer, hielden de voorzitters der drie kernen hun rede, waarin getuigd werd van de grote vreugde over dit gebeuren. Het beeld, vervaardigd door Albert Termote, „een werkman bij de gratie Gods”, zoals hr Leo het treffend zei, onthuld door mevr. C. G. van der Heem-Hemmes van Zoetendaal en opgedragen aan de grondleggers van VAN DER HEEM, aan allen die het hunne hebben bijgedragen tot de groei van ons mooie bedrijf, zal voor vele generaties getuigen van het grootse, dat hier verricht werd.

De heer Leo memoreerde dat er een tijd zal komen, dat nieuwe generaties onze taak overnemen. Dan zal dit monument voor ons nageslacht een voorbeeld zijn van wat door gezamenlijke arbeid werd bereikt.

Daarom, allen hartelijk dank voor Uw arbeid.

De heer Jan van der Heem wees er op dat pas 12½ jaar geleden de eerste steen voor dit fabriekscomplex werd gelegd; wij hebben sindsdien gebouwd en bouwen nog steeds.

Aan alle leden van het bestuur is aangeboden een verkleind bronzen afgietsel van het monument, als blijvend aandenken aan deze onvergetelijke bijeenkomst, die besloten werd met het Wilhelmus, gespeeld door onze Voorburgse Harmoniekapel FORUM HADRIANI, die deze dag ook een jubileum vierde nml. het 55-jarig bestaan.

Aanbieding afgietsels.

Afmars naar receptie.

Albert Termote, de maker van het monument, gehuld door de Heer I. W. van der Heem

OCHTENDRECEPTIE

In de in geforceerd tempo afgebouwde nieuwe grondstoffenhal vond een receptie voor het personeel plaats. Van de gelegenheid om directie en commissarissen persoonlijk geluk te wensen is druk gebruik gemaakt. Hier manifesteerde zich reeds de feestvreugde, die de volgende dag in de Houtrushallen zou culmineren. Voor ieder was er koffie, gebak,

speciale VAN DER HEEM-sigaretten en de herinneringstegel, die een afbeelding toont van het monument, geflankeerd door het befaamde schuurtje en de fabriek Maanweg.

De heer J. C. van Randwijk en de heer L. W. van der Heem lachen tevreden. Alles loopt prima!

MIDDAGRECEPTIE

Reeds lang voor de middagreceptie begon stroomden de bloemstukken in bonte verscheidenheid binnen. De zo functionele en nuchtere grondstoffenhall werd getransformeerd tot een keurige zaal waar de bonte mengeling van kleuren en het sobere groen van de achtergrond een feestelijke sfeer schiepen.

Die middag zijn er een kleine 1500 bezoekers geweest om het bestuur van onze onderneming te complimenteren. In de allereerste plaats de vele relaties op commercieel gebied: leveranciers, groothandelaren, de radio- en stofzuigerhandel. Burgerlijke en militaire autoriteiten, vrienden van de familie van der Heem, die zich mede verheugen over het feest van hun vrienden.

Burgemeester Noteboom van Voorburg, een goede buur, die burgervader is over vele leden van ons personeel, kwam persoonlijk complimenteren. Namens het gemeentebestuur van den Haag waren het de wethouders: mr J. v. Aartsen, wethouder van Economische Zaken en drs C. A. A. v. Lutervelt, wethouder van Openbare werken, die hun gelukwensen kwamen aanbieden.

Dr J. W. Noteboom, burgemeester van Voorburg kwam persoonlijk gelukwensen.

Bij alle woorden van waardering en bewondering mag ook wel gevoegd worden een speciaal compliment aan directie en commissarissen, die het presteerden om die dag zo'n 3.000 handen te drukken, waarbij zeer stevige. Drie duizend handdrukken werden tenslotte een obsessie. Het pleit voor de krachtige hand van de directie, dat men deze overdadige felicitatie blijmoedig onderging en doorstond. De Maanweg was van Binckhorstlaan tot Westenburgstraat aan weerszijden dicht bezet met auto's. Dank zij de medewerking van de verkeerspolitie liep alles op rolletjes.

Aan medewerking heeft het bij de feestelijkheden trouwens nooit ontbroken. Ieder droeg er blijmoedig het zijne toe bij dat nergens enige wanclank werd vernomen en dat overal de hooggespannen verwachtingen verre werden overtroffen. Van verwachtingen gesproken: Veertien dagen geleden werd een lid van ons personeel geopereerd. De laatste woorden voor de narcose zijn werk deed waren: Jammer dat ik het feest van Van DER HEEM nu niet kan meemaken.

De zieken zijn niet vergeten. Een taart en een persoonlijke brief van de directie deden ook hen in de feestvreugde delen.

Notabele bezoekers waren er vele: de jongste was ongetwijfeld P. H. J. van der Heem, die hier zijn papa begroet.

De telex ratelde en enkele honderden telegrammen werden ontvangen. Er waren 390 bloemstukken.

1

4

2

2 Mei 1951

HET FEEST IN HOUTRUST

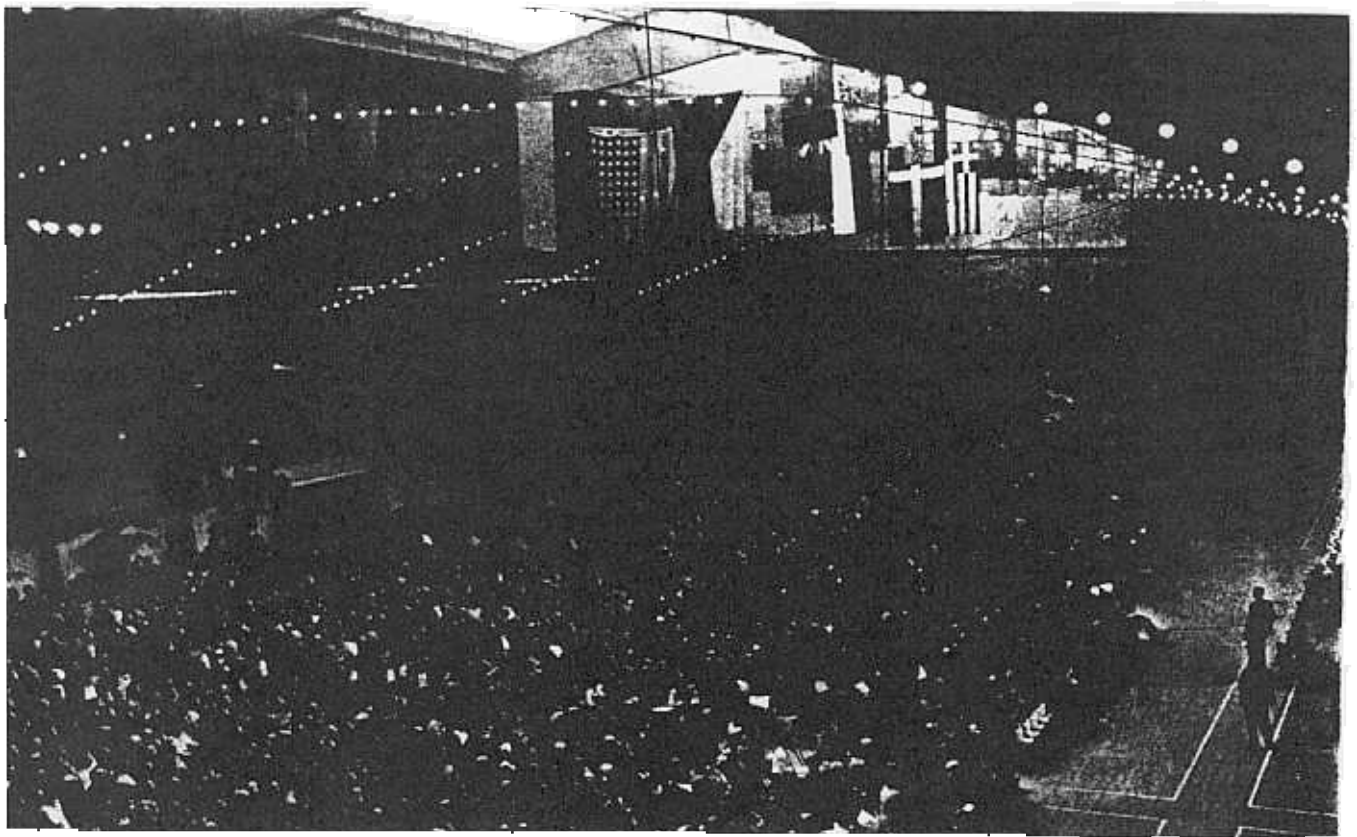
De geweldige Houtrusthallen bleken Woensdagavond 2 Mei 1951 nauwelijks groot genoeg te zijn om het voltallige VDH-personeel met hun introducés te bevatten. Onmiddellijk was er sfeer. Forum Hadriani deed de daverende dreun van zijn drumband weerkaatsen tegen de feestelijk versierde wanden. Hr. Jan kondigde de revanche van de directie aan op de huldiging hun de vorige dag betoond. Een revanche die fantastisch was: Floris Meslier zette een programma voor, dat de juiste mengeling van muziek, conférence, zang en acrobatiek bevatte. Kortom: het eerste deel was al geweldig.

Bij de foto's:

1. Het trio Altos, de meesters van de trampolin. Deze acrobaten van het springmatras deden het ene lachsalvo na het andere opklateren. Voor velen was dit het spectaculairste en leukste nummer van het gehele programma.
2. Conférencier van de avond was de bekende Cees de Lange. Hij had tot taak de nummers aaneen te rijgen en deed dat op beschaafde en uitermate leuke wijze.

5

3

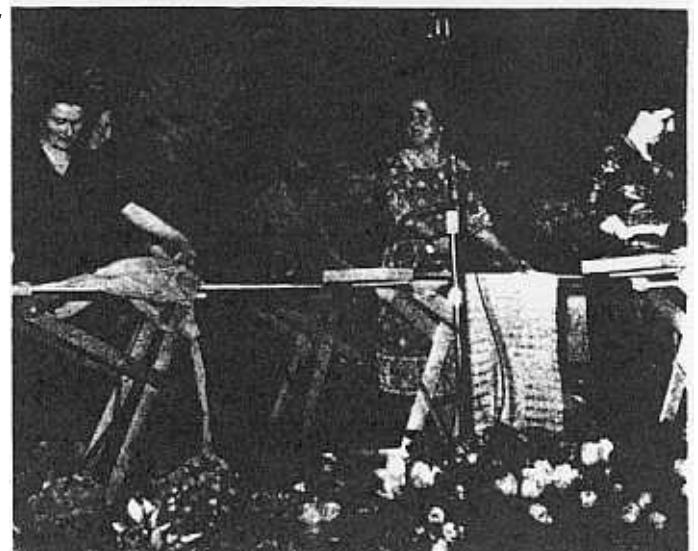
3. Houtrust bij het begin van deel I van het programma. Vier duizend gasten waren bijeen om het zilveren jubileum van ons bedrijf te vieren. Menselijkerwijze gesproken zal geen van ons ooit nog eens zo'n feest meemaken.
4. Parterre-acrobatiek van de bovenste plank. Doc het maar eens na!
5. Feestvreugde was er alom; dit groepje getooid met eigen gemaakte feestmutsen. Stemming opperbest.
6. De pauze werd op efficiënte wijze benut voor het openen en gebruiken van een versnaperingspakket. Inhoud: flesje limonade, glas, flesopener, zangbundel, chocolade, sigaretten en VDH-wafel. Smaakelijk, snel en geen rommel op de vloer!
7. Een der origineelste nummers was de aanbieding van het cadeau door de dames van het personeel. Zij vertolkten op specifiek vrouwelijke wijze de gevoelens van de vrouwen der VDH'ers. Het strijkerskoor.
8. Glamour girl Cherry Waine, die de aandacht trok met o.a. Hammond-muziek.

8

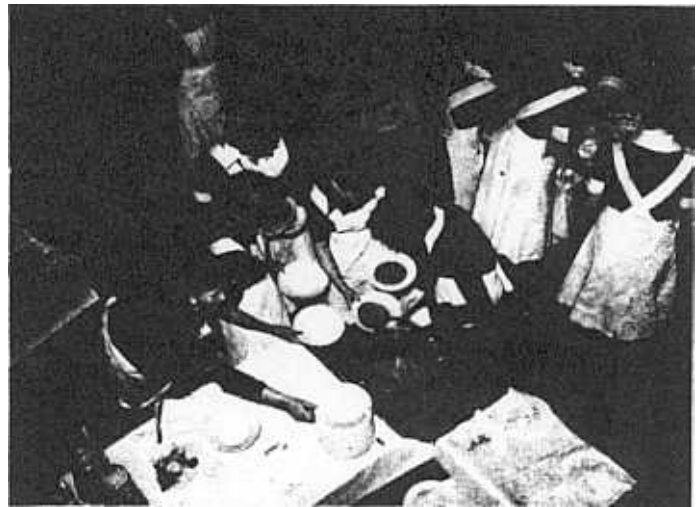
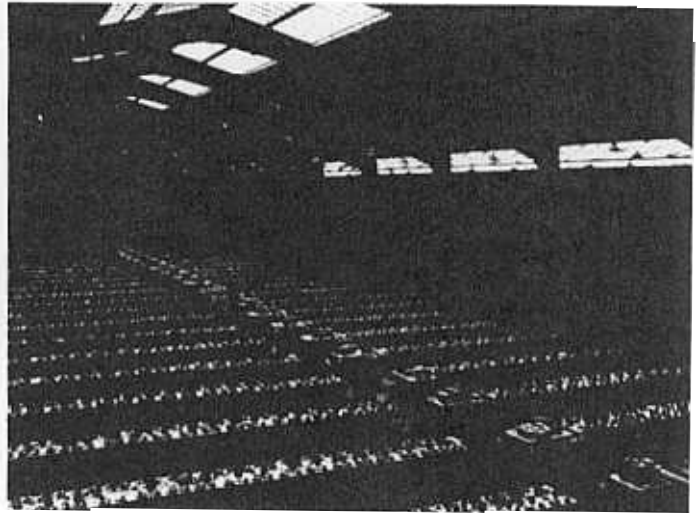
6

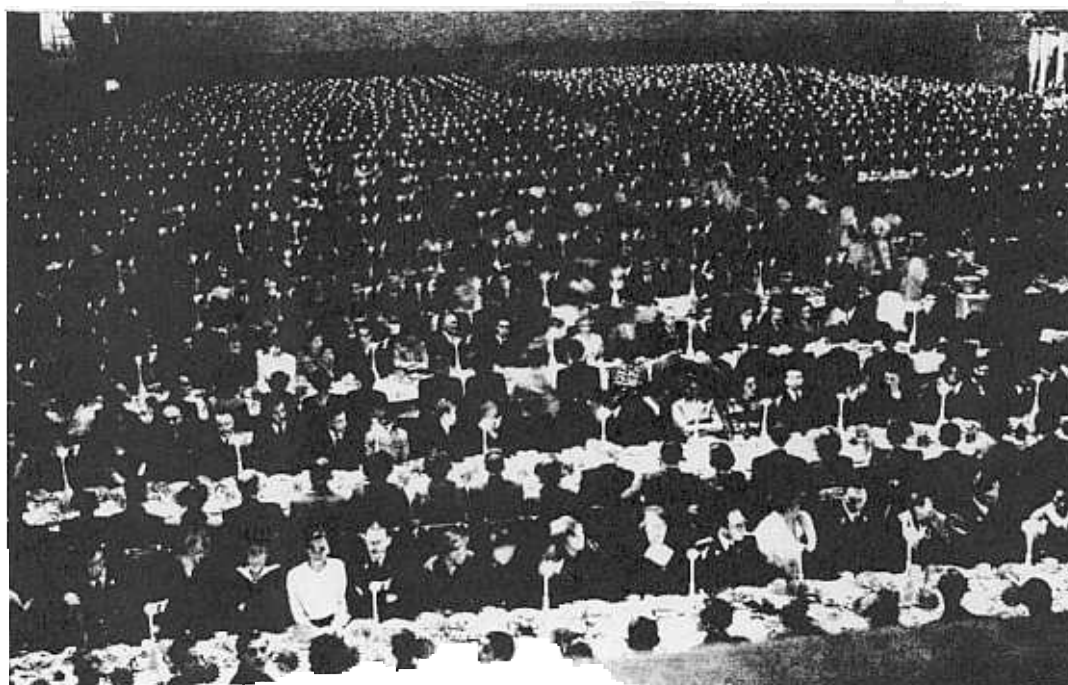

7

HOUTRUST
HET MIDDELNACHTELIJZ

5

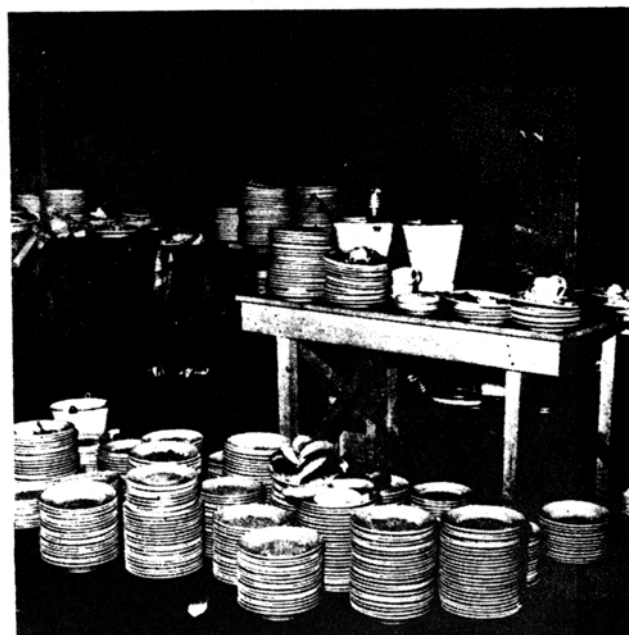
Bij de foto's:

1. Een heksentoer was de voorbereiding van dit gigantische supper. Slaatjes-productie en masse.
2. De gedekte tafels.
3. De huishoudschool-meisjes leverden keurig werk. Soep opscheppen.
4. Aan tafel was de stemming opperbest. Afgekloven beentjes zijn nog slechts over van wat eens formidabele coteletten waren.
5. De feeëriëke sfeer in de door kaarslicht geïllumineerde hal.
6. Het bedienende personeel kreeg een ware ovatie bij de aftocht. Terecht!
7. De organisatoren hadden het druk.
8. Eén procent van de afwas.

6

8

7

HOUTRUST

GEZELLIG SAMENZIJN

Alle goede dingen bestaan in drieën, zo ook het feest.

Toen de heer v. Stapele, de man die het initiatief nam voor de aanbidding van het monument, was uitgesproken en het antwoord op een te middernacht ontvangen boodschap van de burgemeester van 's-Gravenhage was verzonden, begon het gezellig samenzijn met bal. Op een betrekkelijk grote dansvloer, die het enorme aantal feestgangers uiteraard niet bevatten kon, heeft men zich kunnen vermeien in foxtrott, samba, wals en natuurlijk een soort combinatie tussen polonaise, hossen en rondhuppelen, waardoor zo'n gezellige sfeer ontstond, dat de niet danslustigen dat gedoe van af de tribune met genoeg konden gadeslaan. Amusement was er volop; de Wama's onthaalden ons nogmaals op hun dwaasheden en een gracieus danspaar demonstreerde in de perfectie wat op de dansvloer op primitieve wijze werd uitgevoerd, met als hoogtepunt een mysterieus nummer met fluorescerende kleding in het schemerdonker. Het pleit voor de teamspirit van alle

feestvierenden dat ook bij dit bal geen enkele wanklank werd vernomen en ieder ten volle kon blijven genieten van dit prachtige feest. Veel te vroeg kwam de taptoe en begon de uittocht der duizenden.

Buiten Houtrust was de dag reeds aangebroken, een merel zong en eindeloze reeksen bussen slingerden zich door den Haag, naar Rotterdam, Leiden en Utrecht. De uittocht van een grandioos feest, waar wij allen de beste herinneringen aan bewaren.

Bij de foto's

De samba bracht de beentjes van de vloer.

Het werd soms nog uitbundiger.

3. Hr L. W. v. d. Heem bedankt de dirigent van Forum Hadriani voor de welluidende medewerking.

De ramen in de kathedraal te Chartres, ook die in Gouda en waar ter wereld ook, getuigen naar het nageslacht van het geloof, van het abstrakte, van alle fundamentele eigenschappen, die erin worden gelezen het streven onder de mensheid leefden. Bovendien getuigen zij van het onuitbluisbare menselijk verlangen naar schoonheid. Mogen de ramen, U aangeboden bij het 25-jarig jubileum van

VAN DER HEEM N.V.

en de Heren

L.W. van der Heem en J. van der Heem

voor U, voor onze generatie, en voor degenen die na ons zullen komen, iets vertolken van hetgeen er bij U in deze tijd aan blijvende waarden leeft

Namens Raad van Bestuur en Directie
van alle in Nederland gevestigde
Philips Bedrijven

Eindhoven 1 Mei 1951

Assouten

DE GESCHENKEN

Bij het zilveren jubileum is ons op velerlei wijze gebleken, dat onze onderneming zich in veler sympathie mag verheugen. Naast de duizenden mondelinge felicitaties, de talloze telegrammen en bloemstukken, waren het vooral de geschenken waarmede men ons vereerde, die tot in lengte van jaren de herinnering aan dit feest zullen doen voortleven. Het is onmogelijk een opsomming van alle geschenken te geven. Er waren er kostbare van grote relaties, er waren sobere cadeau's en beide werden gelijkelijk gewaardeerd, want het gaat niet om de grootte van het geschenk maar om de redenen, die de gever bewogen.

Als wij enkele saillante cadeaux noemen is het in de eerste plaats ons geschenk: het wondermooie beeld van Albert Termote, een kunstwerk dat alom grote bewondering wekt en dat op waardige wijze ons aller inspanning symboliseert.

Een goed beeld moet op een hechte fundatie staan. Volker's Bouwmij, die ons fabriekscomplex Maanweg bouwde en momenteel het personeels- en laboratoriumgebouw onderhanden heeft, bood als geschenk de fundatie aan.

Stokvis, onze historische relatie, vereerde ons met een vorstelijk geschenk: een concertvleugel voor het nieuwe personeelsgebouw. Philips, Nederland's grootste radio-industrie naast wien wij trots de tweede plaats innemen, bood ons voor het personeelsgebouw twee gebrandschilderde ramen aan, benevens de hierboven afgebeelde gecal-

De oorkonde van Philips

ligrafeerde bul op perkament in gepolychromeerde uitvoering.

Van de commissarissen onzer onderneming: een olie-vefschilderij van de heer L. W. v. d. Heem.

De vrouwen van ons personeel boden aan een met zilver ingelegd bord; van een combinatie van leveranciers een prachtige hall-klok, bestaande uit een grote van geslepen decoraties voorziene glasplaat, gemonteerd op een achterstuk van palissanderhout.

Verder een lange reeks van vazen, asbakken, kannen, schalen, pullen en verdere voorwerpen van kunst, uitgevoerd in Delfts blauw, Chinees porselein, glas, tin, en koper. Boekwerken, bonbons, sigaren, sigaretten, dranken, klokken, etsen, schilderijen en luxe gebruiksvoorwerpen. Teveel om op te noemen, alles getuigend van de achting die men ons bedrijf en zijn directie toedraagt.

Enkele markante cadeaux: een glas-in-lood paneel uit de Gesloten Steen, in Utrecht welbekend; een laboratoriumbalans van Becker & Sons te Brummen en een Chinese olifantstand, aangeboden door een familielid. Al met al een prachtige en waardevolle collectie.

Aan de start

Contrôlepost De Uitkijk

HET BRILLANTE SLOT SOLEX RALLYE SCHIPHOL 1951

Het leek wel of de weergoden die, met de gevreesde ijsheiligen in zicht, best voor een onaangename verrassing hadden kunnen zorgen, vastbesloten waren het sluitstuk van de VDH-feestweek tot een succes te maken. Dus scheen de zon op Zaterdagmorgen 5 Mei en al waren er niet overdadig optimistische weerberichten, men was in feeststemming en startte. Een kleine drie en half duizend Solexisten toerden van alle windstreken uit naar 's lands luchthaven: Schiphol.

Startplaats voor den Haag was onze jubilerende fabriek waar de vlag breeduit woei en het bronzen beeld glansde in de lenteson. Zevenhonderd deelnemers lieten bij de VAN DER HEEM-startplaats hun eerste stempel zetten en snorden op hoop van zegen weg. Evenals vorig jaar was de organisatie vlekkeloos. De (nieuwe) route niet overmatig druk maar veeleer matig bezet, voerde via Benthuizen, Boskoop en Zwammerdam naar Nieuwkoop, dus door het hart van het Zuidhollandse polderland. Onderweg werd naarstiglijk gespeurd naar geheime controleposten en foutieve verkeersborden. Dat deze pas tegen het einde van de route verschenen en de rijders tot uitgebreide discussies verleidden, kon de animo slechts verhogen. Bij het Amsterdamse bos convergeerden alle routes en werd de drukte overstelpend. De klassementsproef in het Bosplan was niet gemakkelijk en onzes inziens leende de opdracht zich nogal voor verscheidenheid van opvatting. Niettemin, er werden verkeersborden bekeken, gewaardeerd en geteld en de aankomst op Schiphol was daar. Ook hier als vanouds perfecte service. Tank gevuld in een ommezien, Solex in het parc fermé en de benen gestrekt op het emplacement. In de vliegtuigloods Santos Dumont een duizendkoppige menigte, die bedachtzaam lunchpakketten wegkouwde en welwillend belangstellend de verrichtingen van de artisten op het slappe koord gadesloeg. Men kon een dansje maken of de hoofdstad des lands uit de lucht bezien. Ook kon men zich om het platform scharen en het gevlieg bekijken dat oud en jong dagenlang kan bezighouden.

Naarmate de middag vorderde steeg het verlangen om de terugreis te aanvaarden en te weten of men een prijs gewonnen had of niet. In de loods Santos Dumont was een belangstellende toeschouwer gearriveerd: dr Albert Plesman, directeur van de K.L.M., een Nederlander van formaat, die spoedig in druk gesprek was met twee andere grote mannen: de heren J. van Randwijk en L. W. van der Heem.

Na lang wachten kon de heer E. F. Eriksson, directeur van de afdeling RijwielSolex van Stokvis de prijzen aankondigen. Daarna volgde de uittocht, die ditmaal niet massaal, doch scheutgewijze verliep. Gevolg: lang wachten voor bepaalde groepen en regen voor de wachtenden. Dit kon de stemming echter niet meer drukken. Men was voldaan en snorde huiswaarts. In de Haarlemmermeerpolder was een constant gezoem van thuisrijdende Solexen. Een gans continent VDH'ers besloot de feestweek met een dag vol zonneshijn, frisse wind en Solexvreugde.

Volgend jaar weer Solex Rallye. Als het mooi weer is kan het ons niet schelen waarheen. Prijzen doen er minder toe. Rijden in een mooi land en met goed weer. Dat is de ware Solexvreugde.